

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXIII. ÉVFOLYAM I. SZÁM * 2015. ÁPRILIS * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Húsvéti prédikáció * A Radostyáni Egyházközség 2014. évi statisztikája *
* Miért is élünk? * A nyelvtanulás fontossága * Kondói hírek, hirdetések * Kondói Hírnök *
* Új úrasztali terítő * A Kondói Egyházközség 2014. évi statisztikája * Ki az áldozat? *
* Magyar szemmel * Radostyáni krónika, hírek *

ÁLDOTT FELTÁMADÁSÜNNEPET KÍVÁNUNK!

2015. március 15-én az ünnepi gyülekezet egy része: Bertók József kurátor-községi képviselő, Gyöngyösi István presbiter, Kiss Norbert községi képviselő, Rác János alpolgármester, Cseh János két unokájával, Deák Ferenc, Papp József presbiter, Várady Gergely Zsolt, Vass Zoltán községi képviselő

Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832.): Húsvéti kórus a Faust-ból

**Krisztus föltámadt!
Örvendezz, halandó,
romlásra hajlandó,
bűnöknek hajlongó,
e nagy csodának!**

**Krisztus föltámadt,
a sír alatt maradt,
nyűgödtől máma
tépd el magad!
Mikor Őt kérleled
éhesben éteted,**

**szomjasban élteted,
utadban hirdeted,
hogy várják mindenek,
közel van Mestered,
ott van veled!**

Lekció: Lukács 24:13-29.

Textus: Lukács 24:30-35.

Húsvétot ünneplő Gyülekezet!

Ebben az igehirdetésben két tanítványnak, az emmausi tanítványoknak a húsvétját nézzük meg.

Nem sokat tudunk ezekről a tanítványokról. Az egyiknek még a neve sincs feljegyezve. A másik neve Kleofás. A neve azt mutatja, hogy nem a 12 tanítványhoz, hanem a hetven tanítványhoz tartozott. Valószínűleg a másik is. De tanítványok voltak. Sok mindent tudtak is, hittek is, reméltek is. Ez a történet azt mondja el róluk a legrészletesebben, hogy húsvét napján, a húsvéti csoda után is húsvét előtt, a húsvéti csoda nélkül voltak. De ha alkonyat után is, nekik is boldog húsvétjuk lett. Reggel, sőt az egész nap csak azt tudták mondani, meghalt. Az esti sötétben azonban felragyogott előttük a nagy csoda? feltámadt, él.

Jertek és ebben az igehirdetésben menjünk a szomorú tanítványokkal Emmausba, hogy majd boldogan térhessünk velük vissza Jeruzsálembe.

Az emmausi tanítványok útja ezekre a részekre osztható:

I. Kiesett Jézus az életükből.

II. Azért esett ki, mert nem az Írás szerint nézték Jézus Krisztust.

III. A feltámadt Krisztus utánuk megy.

IV. A feltámadt Krisztussal meggazdagodott tanítványok viszik a boldog húsvéti hírt.

I. Kiesett Jézus az életükből. Három nappal azelőtt, nagypénteken esett ki. Akkor, amikor a főpapok és a főemberek halálos ítéletre adták és megfeszítették.

Aki valaha kedves halottat temetett, az megérti az emmausi tanítványok lelki állapotát. Rettenetes a temetőbe kimenni egy koporsó után, de még rettenetesebb egyedül hazamenni. Népes családban és népes rokonságban is egyedül, mert a bánat elfalaz másoktól és az ember csak a saját szíve fájalmát érzi.

Az emmausi tanítványok többet éreztek, mint egy halottat sirató szomorú szív. Az ő életükből nemcsak egy kedves ismerős, egy drága testvér esett ki, hanem Jézus, akit prófétának, beszédben és cselekedetben Isten és az egész nép előtt hatalmasnak tartottak. Jézus esett ki az életükből, akiről azt remélték, hogy Ő fogja megváltani Izraelt. Jézustól várták a szívük békességét. Tőle várták életük örömét és értelmét. Olyan volt előttük Jézus, mint az eltévedt vándor előtt

a messi lámpafény, mint a tikkadt utas előtt a messi kút képe. Hajótörött számára a közeledő mentőhajó. Nemcsak gondolták, hogy ilyen Jézus, hanem mellette megéreztek, megtapasztalták. És ezt a Jézust, aki egyedül adhatja meg az élet értelmét, a gyalázat fáján kivégezték. Már három napja. Hogyne lennének hát szomorú ábrázatúak? Ki lehet az, aki ezt nem tudja, akit ez nem hat meg? Lehet-e itt másról beszélni, mint erről? Lehet-e otthon ülni nyugodtan? Lehet-e itt mást tenni, mint ki a mezőre, megtenni legalább egy három órányi utat? Hátha könnyebb lesz?

II. Útközben aztán megtudják, hogy miért eshetett ki Jézus az életükből. Mert nem az Írás szerint nézték Jézus Krisztust. Nem értették meg azt, hogy Jézus Krisztusnak szenvednie kell. Pedig háromszor jelentette meg Jézus a szenvedését.

Nem értették meg, hogy az ember olyan mélyen van és az ember bűne olyan nagy, hogy nincs máshol váltság, szabadulás, csak abban, hogy Jézus Krisztus vére engesztelő áldozatként aláhull a keresztről.

Nem értették meg, hogy Isten annyira szerette a világot, hogy keresztre adta a Fiaát. Nem értették meg, hogy Krisztus annyira megalázta magát, hogy önként vállalta a keresztnek minden gyalázatát. A kereszt arról beszél, hogy milyen bűnös az ember, és mennyire kegyelmes az Isten. A kereszt arról beszél, hogy milyen mélyre hajlott alá a Fiú Úr Isten, Krisztus.

Az egész Ótestamentum, Mózesről kezdve arra készít elő, hogy a gyalázat fáján a töviskoronás Jézusban a Királyt lássuk. Halálában a mi életünket keressük. Isten történetben, az üdvtörténetben beszél hozzánk és ez az üdvtörténet a kereszthez vezet. A keresztet nem lehet kikerülni. A keresztet csak hittel átölelni lehet.

Jézus újra meg újra kiesik az ember életéből, ha nem a kereszten nézzük, ahol érettünk mindent elvégzett önként, az Atya akaratából.

III. És ezt maga a feltámadt Krisztus mondta el a két tanítványnak az emmausi úton. Mert Jézus Krisztus utána ment a két tanítványnak. Aki vérét hullatta az emberért, az nem mond le.

A két tanítvány nem ismerte meg a feltámadt Jézust. Az Írás ezt így magyarázza: „De az ő szemük visszatartóztatának, hogy Őt meg ne ismerjék.” Az hisz a feltámadott Krisztusban, akinek megadatik, hogy higgyen. Íme, ezek a tanítványok látták a feltámadt Jézust. Alakja, hangja a megdicsőült testben is ugyanaz volt, mint halála előtti testében. És mégsem ismerték meg. Mert nem adatott nekik, hogy megismerjék. Mi szemünkkel nem láttuk, hangja csak emberi hangon keresztül jut el hozzánk, és mégis hihetünk, hiszünk, mert a hit ajándéka a miénk.

Három órán keresztül beszélt Jézus magáról a két volt tanítványnak, és mégsem ismerik meg. És Jézus Krisztus mégsem hagyja ott őket, nem mond le róluk, hanem tovább megy velük, tovább megy értük. Megérkeznek Emmausba. A két tanítvány betérésre bírja Jézust. És ott, amikor a kenyeret a szokott imádsággal megszegte és adta a tanítványoknak, akkor ismerik meg, hogy Ő a feltámadt Krisztus. „Megnyilatkoznak az ő szemük és megismerék Őt.”

Ezt nevezi ma az ébredés szóhasználata ébredésnek. Hallja valaki Jézust. Szívesen hallgatja. Nem érti egészen, de mégis hallgatja. És egyszer csak megnyilatkozik az a szem, amely eddig vissza volt tartóztatva, és ott van a feltámadt Krisztus, az élet fejedelme. Ott van Krisztus, aki meghalt érettem és akiben új életem van, mert Ő él, tehát én is élek.

Ez a keresztyén élet csodája. Ez a húsvéti csoda: megnyilatkozik a visszatartóztatott szem. Gerjedezik a rest szív. Nem csak a golgotai keresztről tudok, hanem a jeruzsálemi üres sírról is. Az ó emberem vele halt meg, az új emberem vele támadt fel.

Sokan vannak akik az Írás szavaival úgy mondják, hogy a szem megnyilatkozása az úrvacsorában történhet igazán. Ahol megtöretik a kenyér. Ahol hirdettetik az Úr halála addig, amíg eljövend. Eljön az, Aki kijött a sírből, Aki él. Akiből élünk mindnyájan. Sőt az életünk csak attól kezdve élet, amikor benne és vele támadtunk fel a halálból, amibe beleszülettünk.

A feltámadt Krisztus utánament az emmausi tanítványoknak. De amikor felismerték, eltűnt. Mert akinek élő, feltámadt Krisztusa van, az már tudja, hogy mit kell tennie. És azt is tudja, hogy hol lesz egészen és örökké együtt azzal a feltámadt Úrral.

IV. Az élő, a feltámadt Krisztussal meggazdagodott két tanítvány még abban az órában visszafordult Jeruzsálem felé. Három órányi utat gyalogoltak, már jóval alkonyat után van, de nem tudnak ott maradni. Ők már tudnak egy drága titkot, egy egész életet kitöltő örömhírt: feltámadott az Úr. És ezt el kell mondani. Sokan vannak, akik nem tudják, és nem lehet azokat bizonytalanságban hagyni. Nem számít az, hogy fáradtak. Már van a fáradtságnak értelme. Él Krisztus.

És amint visszatértek Jeruzsálembe, egybegyűlve találták a tanítványokat. Ébren voltak ők is és ők még előbb mondják ki az örömhírt: feltámadott az Úr bizonynal. Bizonynal. Így kezdődik a mi húsvétunk. Összetalálkoznak sokan és mondják örömmel, hittel, reménységgel: Feltámadott az Úr. Bizonynal feltámadott.

Keresztyén testvéreim! Húsvétot ünneplő gyülekezet! Ez az emmausi tanítványok húsvétjának a története. Jézus diadalmasan, mint feltámadt Krisztus visszakerült az életükbe, hogy ők meg beépüljenek Isten országába. Aminek győzelmes kiterjedése folyik. Egyszer a te szívedig is elér. Ugye már el is ért? Egymás hite erősítéséért mondjuk hát a külön-külön megtapasztalt csodát: feltámadt Krisztus. Bizonynal feltámadt.

Darányi Lajos (1905-1971.) a Tiszáninneni Egyházkerület volt püspöke

A Radostyáni Egyházközség 2014. évi statisztikája

89 alkalommal volt templomi istentisztelet. Egész évben összesen 517 fi, 982 nő és 145 gyermek vett részt az istentiszteleteken, összesen: 1.644 fő. Egy istentiszteleten átlag: 5 fi, 11 nő, 1 gyermek, összesen: 18 fő/istentisztelet.

Megkereszteltünk: összesen 4 nőt, Csendi Nikoletta Zsuzsannát, Kiss Hannát, Jurus Csengét, Hanász Hédit. **Konfirmáció nem volt.** Esküvő nem volt. **Eltemettünk:** 2 fit, 11 nőt, összesen 13 főt: özv. Bakos Mátyásné Krucsó Mária 91 é., özv. Dienes Sándor 80 é., Rózsa Gábor 75 é., özv. Benes Sándorné Berecz Katalin 80 é., özv. Kovács Béláné Nyerges Edit 62 é., özv. Brückler Ottóné Kobulicz Irén 79 é., özv. G. Lukács Jánosné Szobonya Borbála 93 é., özv. Rác Istvánné Berecz Ilona 83 é., özv. N. Szabó Györgyné Szobonya Piroska 77 é., özv. Czelláth Mihályné Kundrák Margit 88 é., özv. Nagy Sándorné Kós Erzsébet 80 é., özv. Lévy Józsefné Pogány Eszter 85 é., özv. Csordás Józsefné Szabó Irén 92 é. élt testvéreinket.

Úrvacsora hatszor volt. Böjtbén március 9-én, 5 fi és 20 nő, összesen: 25 fő; húsvétkor április 20-án 16 fi és 30 nő, összesen: 46 fő; pünkösdkor június 8-án 13 fi és 17 nő, összesen: 30 fő; újkönyérkor szeptember 7-én 11 fi és 23 nő, összesen: 34 fő; újborkor november 9-én 10 fi és 20 nő, összesen: 30 fő; karácsonykor 21 fi és 23 nő, összesen 44 fő. 2014-ben összesen úrvacsorázott 76 fi, 133 nő, összesen: 209 fő. Az úrvacsorai jegyeket adták 2014-ben: böjtre Soós Lajos, húsvétra Lukács Lajos, pünkösdre Pingitzer Gábor, újkönyérre özv. Tóth Istvánné, újborra Papp József, karácsonyra Kós Jenő.

Legátus háromszor volt: húsvétra: Kovács Ádám éves, pünkösdre: Ivanics Ildikó IV.éves, karácsonyra: Délczeg Krisztina debreceni diákok.

Isten dicsőségére adományok: Gál Gyuláné 5.000.-, Rózsa Gáborné 5.000.-, Schwaitzer Jánosné 3.000.-, Lukács János és családja 10.000.-, Demeter Károlyné 2.000.-, Kelemen József és családja 5.000.-, Király Gyula 10.000.-, Király Béla 10.000.-, Papp József 3.000.-, Herczeg Zoltánné 1.000.-, Pingitzer Zoltánné 2.000.-, Árva Józsefné és gyermekei 10.000.-, Molnár Béláné 2.000, id. Szőnyi Gábor 5.000.-. Összesen: 73.000.- forint.

Emlékharangszó: nh. Bodnár Mártonnak I.28-án, nh. Kovács Bélának IV.22-én, nh. Király Gyulának és feleségének XI.3-án, nh. Király Ottóné Sándor Piroskának XI.8-án, nh. Demeter Károlynak XI.17-én.

Temetői és harangozás bevétel:152.000.-.

Éves egyházfenntartói járulék 851.500.-. Ez alapján 142 fő fizette.

Éves perselypénz: 380.095.-, átlag 4.271.- forint/istentisztelet, 231.- forint/fő.

Várady Gergely Zsolt számítógépes rajza a radostyáni templomról

MIÉRT IS ÉLÜNK?

A halász hazatér fatörzsből vájt csónakján és találkozik egy külföldi piackutató szakemberrel, aki ebben a fejlődő országban dolgozik. A piackutató megkérdezi a halásztól, hogy miért jött haza olyan korán.

A halász azt feleli, hogy tovább is maradhatott volna, de elég halat fogott ahhoz, hogy gondoskodjon a családjáról. –

– És egyébként mivel tölti az idejét? – kérdezi a szakember.

– Hát, például halászgatok. Játsszom a gyerekeimmel. Amikor nagy a forróság, lepihenünk. Este együtt vacsorázunk. Összejövünk a barátainkkal és zenélünk egy kicsit – feleli a halász.

A piackutató itt közbevág:

– Nézze, nekem egyetemi diplomám van, és tanultam ezekről a dolgokról. Segíteni akarok magának. Hosszabb ideig kellene halásznia. Akkor több pénzt keresne, és hamarosan egy nagyobb csónakot tudna vásárolni ennél a kis kivájt fatörzsnél. Nagyobb csónakkal még több pénzt tudna keresni, és nem kellene hozzá sok idő, máris szert tudna tenni egy több csónakból álló vonóhálós flottára.

– És azután? – kérdezi a halász.

– Azután ahelyett, hogy viszonteladón keresztül árulná a halait, közvetlenül a gyárnak tudná eladni, amit fogott, vagy beindíthatna egy saját halfeldolgozó üzemet. Akkor el tudna menni ebből a porfészekből Cotonouba, Párizsba vagy New Yorkba, és onnan irányíthatná a vállalkozást. Még azt is fontolóra vehetné, hogy bevezesse a tőzsdére az üzletet, és akkor már milliókat kereshetne.

– Mennyi idő alatt tudnám ezt elérni? – érdeklődik a halász.

– Úgy 15-20 év alatt – válaszolja a piackutató.

– És azután? – folytatja a kérdezősködést a halász.

– Ekkor kezd érdekessé válni az élet – magyarázza a szakember.

– Nyugdíjba vonulhatna. Otthagyhathná a városi rohanó életformát, és egy távol eső faluba költözhetne.

– És azután mi lenne? – kérdezi a halász.

– Akkor volna ideje halászgatni, játszani a gyermekeivel, a nagy forróság idején lepiheni, együtt vacsorázni a családjával és összejönni a barátaival zenélni kicsit... (Forrás: az internetről)

A NYELVTANULÁS FONTOSSÁGA

Helmuth Kohl (Németország hatalmas termetű kancellárja) semmilyen idegen nyelven nem beszélt, csak anyanyelvén. Ezért minden nemzetközi rendezvényen, a szervezőknek komoly gondot jelentett, hogy kit ültessenek mellé. Ebből következően, rendszeresen, képtelen asztaltársaság gyűlt össze körülötte. Egyszer egy gazdasági világkonferencián egy alacsony, fiatal, fekete férfit ültettek mellé, aki rangban kb. ott volt, mint ő. Valami afrikai országnak volt a miniszterelnöke. Tartott a vacsora, Kohlt (aki nem tudott a szervezők ilyen irányú erőfeszítéseiről) már nagyon feszélyezte a hallgatás, úgyhogy odafordult a szomszédjához, és megkérdezte: "Hamham gut?" Mire a kis fekete bólintott és azt mondta, hogy "Gut". Kicsit később Kohl megint megkérdezte, amikor már az italokat is felszolgálták: "Glutygluty gut?" - "Gut." - mondta megint az asztalszomszéd. Nemsokára rá, a kis feketét felkérték, hogy tartsa meg az előadását a nemzetközi gazdaság új problémáiról, különös tekintettel Európa és Afrika viszonyára. Erre a kis fekete férfi másfél órát beszélt a makrogazdasági mutatókról, akcentus nélküli hochdeutschban. Megtapsolták, visszament az asztalhoz, és megkérdezte Kohlt: "Blabla gut?"

KONDÓI KRÓNIKÁNK - HÍREK

A nagyheti istentiszteleti rend: csütörtökön és szombaton este 5 órakor, **nagypénteken fél 3 órakor** kezdődik az istentisztelet a templomban. **Húsvét I. és II. napján** szintén a templomban fél 3-kor. Ünnepe első napján úrvacsorát osztunk. Ez ünnepre a Debreceni Theológiai Akadémia nem küldött diákot. Mivel ez csak ünnep hetére derült ki, a neki szánt adományokat a szokásos módon összegyűjtöttük a faluban. Köszönettel nyugtazzuk és pünkösdi legátumként használjuk majd fel.

Március 29-én, virágvasárnap a kondói gyermekek szép, lélekemelő előadással gazdagították az istentiszteletet. Ekkor kereszteltük meg legifjabb Lukács Attilát.

Március 27-én a rimaszombati református gimnázium diákjai és tanárai érkeztek Parasznyára a rimaszombati nyugdíjas kör tagjaival. Ünnepi istentisztelet volt a templomban, utána magas szintű műsor a Pitypalatty-völgyi Református Iskolában.

Március 17-én egyházlátogatás volt a kondói egyházközségben, amikor is a vizitáló bizottság mindent rendben talált.

Március 15-én Kondó magyar népe ünnepléssel emlékezett a pesti forradalom kitörésének 167. évfordulóján. Az ünnepi istentiszteleten és az azt követő szabadtéri műsoron 114-en vettünk részt.

Március 12-én temettük el Szűcs Margit Judit 38 éves korában elhunyt testvérünket.

Márciusban a lelkipásztor Király Gábor sajkópólnai lelkipásztorral **egyházlátogatást** végzett Aggtelek, Zubogy-Felsőkelecsény, Alsószuha-Zádorfalva-Szuhafő és Ragály-Trizs-Imola egyházközségekben, ahonnan köszöntésüket küldik gyülekezeteink tagjainak.

Február 13-14-én a Borsod-Gömöri Egyházmegye lelkész-kurátori konferenciáján voltunk Mályiban a Mécses Központban. Egyháztörténeti előadónk Kiss László pécsváradi lelkipásztor volt.

Február 4-én temettük el Tódor Sándor 56 éves korában elhunyt atyánkfiaát.

Január 28-án nagy részvétellel temettük el Bódi László 65 éves korában elhunyt atyánkfiaát.

Január 22-én és 24-én ökumenikus istentiszteleten vettünk részt Sajóbabonyban.

A Presbitérium felhívja a **kondói temetőben** sírt gondozókat, hogy a virágültetésen és gondozáson túlmenően mindenféle egyéb munkálat végzését előre be kell jelenteni a lelkési hivatalba. Betonozás, síremléképítés, kriptaépítés csak a presbitérium által meghatározott feltételekkel végezhető. Az engedély nélküli síremléképítés következménye annak elbonttatása lehet.

Szeretettel **buzdítjuk konfirmandusainkat** a konfirmációra való szorgalmas és lelkiismeretes készülésre, az istentiszteletek és káté-órák buzgó látogatására.

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református
Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelkipásztor
H-3775 KONDÓ
Szabadság utca 77.
Villámposta:
kondoref@gmail.com
Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903
Honlapcímünk:
www.kondo.ref.hu
Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer
Adomány az újságra
példányonként: 50 Forint
Lapunknak szánt írásait,
a fenti címre kérjük.
XXIII. évfolyam 1. szám
2015. április

**„BÉKESSÉG NÉKTEK! AMIKÉNT
ENGEM KÜLDÖTT VALA AZ ATYA, ÉN
IS AKKÉPPEN KÜLDELEK TITEKET.”**

János evangéliuma 20:21.

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2015. ÁPRILIS * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Új úrasztali terítő * A Kondói Egyházközség 2014. évi statisztikája *
* Ki az áldozat? * Magyar szemmel * Radostyáni krónika, hírek * Radostyáni Sion *
* Húsvéti prédikáció * A Radostyáni Egyházközség 2014. évi statisztikája * Miért is élünk? *
* A nyelvtanulás fontossága * Kondói hírek, hirdetések *

KRISZTUS FELTÁMADOTT! BIZONNYAL FELTÁMADOTT!

2015. március 15-én a kondói ünneplő gyülekezet egy része az életfánál, ünnepi beszédet mondott Fajder Gábor polgármester, elől az óvodások, hátul a dalárda tagjai

Szíves hímzés laposöltéssel a kondói egyház új úrihímzéses terítőjéről a 250 éves régi minta alapján

A kondói egyház új úrasztali terítője, amit Tresza János és családja adományozott Isten dicsőségére 2014. adventjén. A laposöltéssel készült úrihimzés a XVIII. századi kondói úrasztali terítő motívumait eleveníti fel.

A Kondói Egyházközség 2014. évi statisztikája

80 alkalommal volt templomi istentisztelet. Egész évben összesen 325 fi, 1.181 nő és 254 gyermek vett részt az istentiszteleteken, összesen: 1.760 fő. Egy istentiszteleten átlag: 4 fi, 14 nő, 4 gyermek, összesen: 22 fő/istentisztelet.

Megkereszteltünk: 4 fit és 2 nőt, összesen 6 főt, Sütő Zoltánt, Sztollár Nórát, Tódor Balázst, Frank Fruzsina Rebekát, Szücs Kristófot, Tresza Máté Jánost. **Konfirmált:** összesen 1 fi, Kovács Szabolcs.

Megeskettünk 2 tiszta református vallású párt, Szabó Csaba – Dienes Enikót, Kovács Szabolcs – Geregur Alexandrát. **Eltemettünk:** 3 fit, 3 nőt, összesen 6 főt: özv. Remenyik Ferencné Szarka Pi-

roska 77 é., idős Majos Ferenc 77 é., Baboth Károly 54 é., Kovács István 64 é., özv. Sáfrán Jánosné Szatmári Magdolna 87 é., özv. Tóth Imréné Erdei Erzsébet 91 é. élt testvéreinket.

Úrvacsora hatszor volt. Böjttben március 9-én, 4 fi és 25 nő, összesen: 29 fő; húsvétkor április 20-án 9 fi és 33 nő, összesen: 42 fő; pünkösdkor június 8-án 15 fi és 45 nő, összesen: 60 fő; újkönyérkor szeptember 7-én 4 fi és 24 nő, összesen: 28 fő; újborkor november 9-én 9 fi és 20 nő, összesen: 29 fő; karácsonykor 16 fi és 33 nő, összesen 49 fő. 2014-ben összesen úrvacsorázott 57 fi, 180 nő, összesen: 237 fő. Az úrvacsorai jegyeket adták 2014-ben: böjtre: Tözsér Imréné, húsvétra: Csák Józsefné, pünkösdre: Tóth Tibor, újkönyérre: Soltész Kálmánné, újborkor: Tözsér László, karácsonyra: Tresza János.

Legátus háromszor volt: húsvétra: Kovács Ádám éves, pünkösdre: Ivanics Ildikó IV.éves, karácsonyra: Délcezeg Krisztina debreceni diákok.

Isten dicsőségére adományok: Tóth Kis Károly és családja 5.000.-; Tóth Lajos és családja 1.000.-, ö. Tóth Lajosné 2.000.-, ö. Major Ferencné 5.000.-, ö. Szunyog Miklósna 2.000.-, Tözsér Imréné 10.000.-, Kántor Mária 15.000.-, Gyulai Ferenc 2.000.-, Végső Gyula és családja 5.000.-, Csák Józsefné 10.000.-, Szunyog Miklósna 5.000.-, Tóth Tibor és családja 10.000.-, Forgácsné Túróczi Ilona 2.000.-, Soltész Dezsőné 2.000.-, Antal Gyuláné 10.000.-, Végső Gyula és családja 5.000.-, Soltész Kálmán és családja 10.000.-, Kántor Zsolné 2.000.-, Szűcs Roland és Barabás Anita 2.000.-, Bencs Sándor és családja 5.000.-, Várady Zsolt és családja 10.000.-, Lévy József 20.000., Antal Andrásné Margit 3.000.-, Gál Gyuláné 10.000.-, Antal Andrásné Piroska 10.000.-, Tözsér Gyuláné 10.000.-, dr. Szász Zsuzsa 20.000.-. **Összesen: 193.000.- forint.** **Isten dicsőségére** a kondói egyháznak adományozott Tresza János és családja egy úríhmzéses **úrasztali terítőt** a régi, XVIII. századi kondói úrasztali motívumokkal, továbbá Tresza Róbert és családja és Tresza Máté és családja gyermekeik keresztelésének emlékére ezüst **keresztelő kancsót tálcával és kis úri hízmzéses takaró kendővel.** Isten áldása legyen a jószívű adakozókon.

Orgonára adományok érkeztek 82 adakozó családtól vagy személytől, összesen 302.500.- forint. Az adakozók nevei a presbiteri jegyzőkönyvben külön-külön is fel vannak írva.

Emlékharangzó: i. 21-én nh. Várady József lelképásztornak, IV. 28-án nh. Sulyok Jánosnének, V. 8-án nh. Szunyog Miklósna, VI. 25-én nh. Haraszin Istvánnak, VIII. 20-án nh. Virág Ferencnek, VIII. 23-án nh. ifj. Nagy Gyulának.

Temetői és harangozás bevétel: 243.000.-. Éves egyházfenntartói járulék. 1.010.000.-.

Éves perselypénz: 358.835.-, átlag 4.485.- forint/istentisztelet, 203.- forint/fő.

Ki az áldozat?

A párizsi Charlie Hebdo (Heti Karcsi) szatirikus folyóirat elleni január 7-ei támadás rettenetes eredménnyel járt. Nemcsak újságírók, hanem rendőrök, civilek estek áldozatul. Európa és a világ megdöbbenve gyászol. Minden országban a szorongás és nyugtalanság ütötte föl fejét, mely abban a kérdésben fogalmazódott meg: Nálunk nincs terrorveszély? Kiderült, nincs, mert nálunk nem adtak ki gyilkos karikatúrákat.

Napokkal korábban volt egy olyan bizonytalan érzésem, valami történni fog. Fogalmam sem volt róla, mi. Miután tudomást szereztem a történekről és figyelni kezdtem az eseményeket, egyre inkább hiányérzetem támadt, mely csak azután enyhült, amikor meghallgattam és elolvastam néhány véleményt. Egy sor olyan tényre és összefüggésre mutattak rá, melyeket figyelembe kell venni a események megemésztésénél.

Mi indította el ezt a tragikus eseménysort? Egy mindenkire fröcsögő lap nemcsak visszaélt a sajtószabadsággal, hanem az emberek vallási érzéseivel. Itt nemcsak arról van szó, hogy Mohamedet kifigurázták, hanem arról, hogy a Krisztus-hívőket és izraelitákat. A „zsidónácikat” is. A francia katolikus egyház tizenkétszer jelentette föl a lapot. Nem lehet a sajtószabadság bajnoka, aki számára semmi sem szent, ahogy azt sem tarthatom elfogadhatónak, ha valaki kalasnyikovval akar érvényt szerezni akarátának, vagy karikatúrával álcázza főbiáit. Mindkét szélsőség elítélendő, de világhírnevet és példányszámnövelést hoz. Bármilyen áron!

Ha ezek a karikatúrák nem jelennek meg, most nem történt volna semmi. Az ok okozati összefüggést nehéz tagadni. A támadók név szerint szólították a lap munkatársait. Tehát nem vaktában lövöldöztek.

A kóser bolti támadás már más volt, de az az előbbieket kiszabadítását szolgálta. A Sharia Hebdo néven megjelenő lap szerkesztőségét négy évvel ezelőtt gyújtóbombával „világosították föl”, amikor idétlenül Mohamed prófétával viccelődtek. Nem tudták, hogy „a próféták pecsétjével” ilyen durva módon tréfálkozni nemcsak rettenetes bűn, hanem megalázó? Fóbiájukat izléstelenül és visszataszító módon élték ki. Itt nem lehet a sajtószabadság fügefalevelével takarózni. Kilátszik a lényeg, a gyűlölet! A sajtószabadság állítólagos bajnokai visszatértek a sztálinista gyakorlathoz, amikor a kommunista vicclapok színvonalát „alulszárnyalva” gúnyolódtak a keresztyén egyházakon. Nem volt elég nagy figyelmeztetés a dán Jyllands-Posten c. lap esete, mely 2005. szeptember 30-án egy tucatnyi Mohamed karikatúrát közölt? Ez elsősorban nem a szélsőségesek soraiban, hanem az egész muzulmán világban hatalmas zavargásokkal kísért felháborodást váltott ki. A lap belátta hibáját és bocsánatot kért. De úgy látszik, egyesek mások baklövéséből nem okulnak. A németek is közzétették a karikatúrákat. Ennek is meg lett a pokoli következménye.

A gyászolók ugyan kiírták: „Je suis Charlie” (Én Karcsi vagyok), de ezt nem gondolták végig. Remélem, ezzel nem azt kívánták kifejezni, egyetértenek azzal, hogy mások vallási meggyőződését kigúnyolják a hamisan értelmezett szólásszabadság mögé bújva. A szellemtelen lap munkatársai állítólag a vallási fanatizmus ellen kívántak ilyen módon harcolni. Az említett példák nyomán tudhatták, ez ilyen formában emészthetetlen. Bebizonyosodott, ez a fegyver visszafelé sült el. A franciáknak már lehetne annyi ismeretük az iszlámmal kapcsolatban, hogy tudják, ez egy más kultúra. Franciaországunk vérrrel átitatott gyarmatbirodalma volt. Leigázták a muzulmánokat így valamelyest ismerhették őket. Számos elrettentő példáról tudhattak. Hiába kérte föl a szennylapot a francia államfői iroda, ne tegyék közzé a rajzokat, hagyják abba a mocskolódást, nem hallgattak rájuk. Mert ők a sajtószabadság bajnokai – hirdették. Természetesen nem azok. A vallási fanatizmust kívánták pellengérré állítani? Hát mit mondjunk, sikerült! A provokáló újságírókat lemészárolták a támadókkal együtt. Az utóbbiak nyilvánvalóan vértanúk akartak lenni. A karikatúristák jóvátehetetlen árat fizettek „tévedésükért”, így a következtetések levonására már nincs módjuk. Liberális baloldali és ateista kényszerzubony torzította el éleztelmeletüket, mely végzetes lett számukra. Azt remélték, hogy a karikatúrák hatására a muzulmánok milliói meakulpázni kezdenek és átveszik az ő értékrendjüket!? Azt érték el, hogy támadások indulnak a mecsetek ellen! A hatóságok nem látnak összefüggést. Ez nem vallás körülmény, emelkedett etikai értékrendre. Hol van a legendás francia esprit és gloire?

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 1. cikke világosan fogalmaz: „Minden emberi lény szabadon születik és egyenlő méltósága és joga van. Az emberek, ésszel és lelkiismerettel bírván, egymással szemben testvéri szellemben kell hogy viseltessenek.” Ez lenne a testvériség szelleme? Ez a muzulmánokat, vagy egyáltalán a vallásos embereket nem illeti meg? Hol a Szabadság, Egyenlőség, Testvériség? A lap állítólag mindenkit kigúnyolt, a pederasztá szabadkőműveseket is. De nem vehető egy kalap alá egy deviancia kigúnyolása és a vallási meggyőződés. Nem jó játszani a tüzzel. Tetszenek nekünk azok a „gyümölcsök”, amelyeket ezek az „öngyilkos” gúnyrajzok teremtek!? A felelőtlen lap világhírnévre tett szert. Megérte ilyen, herosztratoszi áron?

Az ateisták természetesen süketek a Hegyi Beszédre, melyben Krisztus azt tanítja: „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak nevezetnek.” (Máté 5:9) Eugene H. Peterson amerikai egyetemi tanár így fordította le ezt az üzenetet a ma embere számára: „Áldottak vagytok, amikor meg tudjátok mutatni az embereknek, hogyan működjenek egymással együtt ahelyett, hogy versengenének vagy harcolnának egymással. Ekkor fedezitek fel, kik is vagytok ti valójában, és hol a helyetek Isten családjában.”

Ezek az emberek már nincsenek közöttünk, felelősséget már semmiért sem vállalhatnak, de ránk hagyták rettenetes hagyatékukat. Mi ugyanis itt maradtunk a főszerkesztővel együtt. A karikatúrákat közzé teszik más lapok is, örülten keringenek a neten. Egyet-kettőt megnéztem. Nem szívderítő látvány. Ha semmi sem történt volna közzétételük után, akkor sem tudtam volna rajtuk szívből kacagni. Inkább szégyent éreztem és megdöbbenést, undort. Viszolyogtató kloáka! Európának van némi tapasztalata a vallásháborúk idejéből, majd jöttek a nemzetiségi ellentétek, melyek még gyilkosabbak lettek. Most ne is beszéljünk az izmusok harcairól. Mára már csak a pénz és hatalom számít. Most újra felrémlik a régi csapás, de ez globális méreteket ölthet. A régi fegyverek a maiakhoz képest gyilkos gyermekjátékok. Úgyis számos konfliktus és ellentét tanúi vagyunk a világban. Ilyen helyzetben a sajtószabadság örve alatt szabad játszózni a gyufával? Mi a különbség egy kalasnyikov és egy gyilkos karikatúra között?

A demokrácia velejárója, hogy el kell tűrni a gúnyolódást – mondja az ördög ügyvédje. Ám a muzulmánok – nemcsak a szélsőségesek – úgy érezhették, meggyalázták vallásos meggyőződésüket és azon keresztül emberi méltóságukat. Ha ma valaki belerúg egy kutyába, akkor bíróság elé kerülhet. De másnak vallási meggyőződésébe belerúgni az demokrácia és tolerálandó? Amúgy is jogállamban élünk – folytatódik ez a csőlátó logika -, ha nem tetszik perelhető a lap és a bíróság majd dönt. A muzulmánok beperelték a Charlie Hebdot, de a pert elvesztették. Tegyük abszurdá az elébbi gondolatfícamot. Jó, így akkor nyugodtan megverhetem a feleségemet, ha nem tetszik neki, perelhet, majd a bíróság elítél. Milyen megnyugtató, hogy jogállamban élünk! A lelki traumát, az emberi kapcsolatokat meg ki fogja helyrehozni!? Nincs bíróság, mely megsemmisíthetné a megtörtént eseményeket. Mi a fontosabb, a parttalan szólásszabadság vagy az emberi élet? Hullahegyeken át is védjük a mocskolódást!?

Egyáltalán, végig gondoltuk, mit érez egy muzulmán hazájában, ha az elmúlt hónapok hadiselekményeire gondolunk? A nyugati ún. civilizáció már régen nem Krisztus tanait követi és terjeszti. Világunkban nincs béke. Sok a frontvonal. Ilyenkor karikatúracsóvát dobni, globális ignorancia és cinizmus.

Másodlagos, ám mégis említendő, hogy a lap által generált biztonsági akciók nyilvánvalóan nem kis pénzbe kerültek. Ez egyfajta élesben végrehajtott hadgyakorlatként is felfogható, ami a tapasztalatszerzés szempontjából nem elhanyagolható pozitívum, de a francia társadalom mentális egészségét aligha szolgálta. A mecsetek elleni támadás sem. A szükséges következtetések és megkezelhetetlen önvizsgálat szempontjából még hasznos is lehet.

Ez a tragédia azonban a szólásszabadság hatáiról is szól. A trágárság is annak elfogadható része? Kényes kérdés, mert ha valaki határokat merészel emlegetni, akkor felsejlik a cenzúra réme. Azonban ne áltassuk magunkat, hogy cenzúra nem létezik. Számos formája él tovább. Az etikai sorompónak bennünk kell működnie. Máskülönben mindent elural az igénytelenség és a szenny árja. Amilyen kellemes egy tóparton, vagy a tenger mellett pihenni, annyira életveszélyes a mindent elárasztó parttalan özönvíz. Az Úr megígérte Noénak, hogy újabb nem lesz. A Gonosz nem. De ezt mi magunk is generálhatjuk. A szólásgyilkosságot megengedhetetlen szólásszabadságnak álcázni. Az az érvelés sem fogadható el, hogy a szélsőségesek mindig találnak ürügyet arra, hogy kiéljék agresszív hajlamaikat. Bizonyára így van. De az ÉN erkölcsi felelősségem, hogy ÉN nyújtom ezt tálcán nekik, vagy igyekszem az ilyen helyzeteket elhárítani. Ha más teszi, az az ő felelőssége, nem az enyém. Ilyenkor pedig föl kell szólalni, mert más nem marad számunkra, mint a következtetések levonása.

Végülis ki az áldozat? Mi mindannyian áldozatai, túszai és kárvallottai vagyunk egy felelőtlen „viccelődésnek”, melynek következményei még sokáig gyűrüzni fognak és nem tudhatjuk, milyen katasztrófák előidézői lehetnek a jövőben. A gyilkolás nem elfogadható válasz a karikatúrás provokációra, de aki szelet vet, vihart arat. „...gyümölcséről lehet megismerni a fát. (...) Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a” (Máté 12:33, 34) torz „karikatúra”. *Balassa Zoltán*

MAGYAR SZEMMEL

A MAGYAR HÍRES SZABADSÁGSZERETETÉRŐL, NEMES ÉS NAGYLELKŰ JELLEMÉRŐL, HŐSI BÁTORSÁGÁRÓL. VENDÉGSZERETETÉNEK LEGENDÁS HÍRE VAN. Montesquieu, 1689-1755. francia felvilágosodáskori filozófus, író és gondolkodó

A MAGYAR FÖLD GAZDAGSÁGA

„Hallottak-e arról, hogy tudós emberek mit mondanak? Hogy nagy bajok jönnek, hallják-e úgy a rádióban, televízióban, hogy gazdasági válság van, hogy a pénz értéke egyre kevesebb, hogy csökken a bux index, hogy az aranyak megy felfelé az ára...

És kérdezem: tessék már mondani, ki mennyi aranyat evett életében? Ki mennyi értékpapírt fogyasztott? Mi kell az élethez...?

Föld, Víz, Levegő, Napfény. Ez a négy! Ezen a Földön, a Kárpát-medence mindebben a leg-

gazdagabb, nincs hozzá hasonló! Európa, ahol a termőföld a világon a legjobb, 22 cm a humuszréteg (termőréteg). Ebbe benne van Hollandia, ahol a tengertől hódítottak el homokot, oda hordtak 3-5 cm humusz termőtalajt, és benne van a Kárpát-medence, ahol a termőréteg 75 cm.

Tetszenek tudni, hogy ez a Kárpát-medence ahol évtizedek, évszázadok, lassan egy évezrede veszekszünk, 16 millió ember él itt, és ez a föld hagyományos műveléssel több, mint 100 millió embert tudna eltartani?

Ma a 7 milliárd emberből 1 milliárd szomjazik, 1,5 milliárd meg egész életében egészséges vizet nem fogyaszt. Mi ivóvízben fürdünk szó szerint. Tudják-e, hogy a jelenlegi ivóvíz készletünk 1 – 1,5 milliárd ember édes ivóvíz készlete itt van a talpunk alatt ?

Minden reggel megköszönjük a Teremtőnek, hogy Atyám köszönöm, hogy ide születtem és nem Afrikába, nem Ázsiába ahol a gyerekek egy korty jó ivóvizet nem ihatna?

Sehol a világon nincs olyan föld, víz és klíma, amely az emberi létet így biztosítaná.”

(prof. Dr. Papp Lajos szívsebész)

HÍREK – HIRDETÉSEK

A **nagyheti istentiszteleti rend:** csütörtökön és szombaton este 6 órakor, **nagypénteken** délelőtt 10 órakor kezdődik az istentisztelet a templomban. **Húsvét I. és II. napján** szintén 10 órakor a templomban. Ünnepe első napján úrvacsorát osztunk. Ez ünnepre a Debreceni Theológiai Akadémia nem küldött diákokat. Mivel ez csak ünnep hetére derült ki, a neki szánt adományokat a szokásos módon öszszegyűjtöttük a faluban. Köszönettel nyugtázzuk és pünkösdi legátumként használjuk majd fel.

Április 9-én temetjük el özv. Szobonya Jánosné született Csák Borbála 86 esztendőit élt testvérünket. Isten vigasztaló kegyelmét kérjük a gyászoló családtagokra.

Március 29-én, virágvasárnap a radostyáni gyermekek szép, lélekemelő előadással gazdagították az istentiszteletet.

Március 17-én egyházlátogatás volt a radostyáni egyházközségben, amikor is a vizitáló bizottság tagjai, Péter András diósgyőri és Harkai Erzsébet sajóecsegi nagytiszteletű lelkipásztorok mindent rendben találtak.

Március 15-én Radostyán magyar népe ünnepléssel emlékezett a pesti forradalom kitörésének 167. évfordulóján. Az ünnepi istentiszteleten és az azt követő szabadtéri műsoron a kopjafa körül népes gyülekezet vett részt.

Az egyházmegye kiküldöttjeként Várady Zsolt és Király Gábor lelkipásztorok híveik köszöntését is átadták a meglátogatott gömői ekklézsiák gyülekezeti tagjainak.

Február 19-én eltemettük néhai Berecz Albert özvegyét, Kristek Irén 89 évet élt testvérünket Parasznyán. Isten Szentlelke adjon vigasztalódást a gyászolóknak!

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református

Egyházközség Lapja

Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor

H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

Drótposta:

radostyan@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570

+36/30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:

www.radostyan.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,

évente legalább egyszer

Adomány az újságra

példányonként: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,

észrevételeiket a fenti címre

kérjük.

XXIII. évfolyam 1. szám

(52. szám) 2015. április

„AZ ÉN ORSZÁGOM NEM E VILÁGBÓL VALÓ”

János 18:36.